

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, Patents Courtin 6.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Novartis AG 2) University College London 3) Institute of Microbiology and Epidemiology vastaan Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom

(Asia C-207/03)

(2003/C 158/28)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, Patents Court on pyytänyt 6.5.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.5.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa 1) Novartis AG 2) University College London 3) Institute of Microbiology and Epidemiology vastaan Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom, ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko sellaisen Sveitsissä myönnetyn markkinoille saattamista koskevan luvan, joka tunnustetaan automaattisesti Liechtensteinissa, myöntämispäivää pidettävä ensimmäisenä lääkkeen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämispäivänä laskettaessa asetuksen N:o 1768/92⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna ETA-sopimuksella) 13 artiklassa tarkoitettua lisäsuojatodistuksen voimassaoloaika?
2. Onko toimivaltainen viranomaisena Euroopan talousalueella velvollinen oikaisemaan sellaisia olemassa olevia lisäsuojatodistuksia, joiden voimassaoloaika on laskettu virheellisesti?

⁽¹⁾ Lääkkeiden lisäsuojatodistuksen aikaansaamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1768/92 (EYVL L 182, 2.7.1992, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 15.5.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-212/03)

(2003/C 158/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 15.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat H. Støvlbæk ja B. Stromsky ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa ennakkolupajärjestelmää Ranskassa yleisesti määrättäville, muutetun direktiivin 65/65/ETY⁽¹⁾ (joka on korvattu direktiivillä 2001/83/EY)⁽²⁾ mukaan sekä Ranskassa ja jäsenvaltiossa, josta ne on ostettu, luvan saaneisiin lääkkeisiin, jotka tuodaan maahan omaan käyttöön ja joita ei kuljeta henkilö, jonka käyttöön lääkkeet on tarkoitettu;
2. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa ennakkolupajärjestelmää Ranskassa yleisesti määrättäville ja Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa muutetun direktiivin 92/73/ETY⁽³⁾ (joka on korvattu direktiivillä 92/73/EY) mukaisesti rekisteröityihin homeopaattisiin lääkkeisiin, jotka tuodaan maahan omaan käyttöön ja joita ei kuljeta henkilö, jonka käyttöön lääkkeet on tarkoitettu;
3. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa ennakkolupajärjestelmää Ranskassa yleisesti määrättäviin lääkkeisiin, joille ei ole myönnetty lupaa Ranskassa, vaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne ostetaan, ja jotka tuodaan maahan omaan käyttöön ja joita ei kuljeta henkilö, jonka käyttöön lääkkeet on tarkoitettu;
4. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että soveltamalla ennakkolupajärjestelmää Ranskaan omaan käyttöön tuotaviin lääkkeisiin, joita ei kuljeta henkilö, jonka käyttöön ne on tarkoitettu, Ranska syyllistyy EY 28 artiklan vastaisiin määrällisiin rajoituksiin vaikutukseltaan vastaaviin toimiin lääkkeiden tuonnissa. Luvan vaatiminen perustuu Ranskan kansanterveyttä koskevan lainsäädännön säännöksiin lääkkeiden tuonnista Ranskan tullialueelle ne lääkkeet mukaan lukien, joilla on yhteisön kauppatavaran asema. Useissa tapauksissa tätä ennakkolupamenettelyä ei voida perustella EY 30 artiklalla.